

بررسی و تحلیل عوامل مؤثر بر توانمندسازی کارکنان و معرفی راهکارهای بهبود آن

دربیافت مقاله: ۹۰/۱۰/۱۰ پذیرش مقاله: ۹۱/۲/۱۶

دکتر بدرالدین اورعی یزدانی^۱، دکتر نورمحمد یعقوبی^۲، محمد غفوری جلیسه^۳، ابراهیم سعیغ پور گیری^۴

چکیده

شیوه‌های سنتی انگیزش که متناسب با نیاز سازمان‌ها به نیروی فیزیکی کارکنان، طراحی شده بودند در شرایط کنونی چنان مناسب نیستند. در دوران حاضر به دلیل پویایی و پیچیدگی محیط رقابتی، نیاز سازمان‌ها به نیروی فکری و قوه خلاقه کارکنان افزایش یافته است؛ از این رو شناسایی شیوه‌های نوین ایجاد انگیزش در کارکنان با هدف حفظ و تقویت برتری رقابتی ضرورت دارد. تحقیق حاضر به بررسی و تحلیل عوامل مؤثر بر توانمندسازی کارکنان و معرفی راهکارهای بهبود آن در دانشگاه سیستان و بلوچستان می‌پردازد. در این راستا، ضمن تشریح رویکردها، ابعاد و عوامل مؤثر، راههای مختلف توانمندسازی را بررسی می‌نماید. غنی سازی شغلی، تفویض اختیار، پاداش مبتنی بر عملکرد، مدیریت مشارکتی، سیستم پیشنهادها، تشکیل تیم‌های کاری و مشارکت در هدف گذاری را به عنوان راههای اصلی توانمندسازی مورد ارزیابی قرار می‌دهد؛ که در این میان، نتایج تحقیق از تأیید تمام موارد فوق حکایت دارد. در این مقاله نشان داده می‌شود که، توانمند سازی کارکنان تنها در صورتی تحقق خواهد یافت که مدیریت مشارکتی با تفویض اختیار همراه گردیده و عملکرد افراد در هر مرحله به وسیله پاداش مبتنی بر عملکرد تقویت شود. البته، فرآیند توانمندسازی، فرآیند تدریجی و گام به گام بوده و به همین دلیل برنامه‌های توانمندسازی سازمان باید با غنی سازی شغلی آغاز گردد. در این سطح باید به کارکنان در چارچوب وظیفشان اختیارات لازم و اگذار گردیده و در صورت ارایه عملکرد موقیت آمیز، پاداش دریافت دارند.

کلید واژه‌ها

توانمندسازی / قدرت / احساس اکتسابی عجز / کفایت نفس

۱- استاد یار دانشکده مدیریت دانشگاه سیستان و بلوچستان

۲- دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه سیستان و بلوچستان

۳- هیئت علمی دانشگاه پیام نور استان گیلان (رودس)

۴- کارشناس ارشد مدیریت دولتی دانشگاه سیستان و بلوچستان

مقدمة

در میدان پر رقابت امروزی، سازمان‌هایی می‌توانند موفق عمل کنند که از تمامی ظرفیت انسانی خود بهره‌گیرند. سازمان‌هایی که همچنان بر استفاده از الگوهای سنتی مدیریت که بر سیستم‌های سلسله مراتبی و دستوری مبتنی هستند، راه به جایی نخواهند برد.

اکثر سازمان‌های امروزی ساختار وظیفه‌ای دارند. در این ساختار که قدرت در رأس هرم متمرکز است و از آنجا به پایین جریان می‌یابد، برای استفاده بهینه از منابع فکری و قدرت خلاقیت کارکنان، مجالی فراهم نیست.

به عقیده عمدۀ مدیران امروز، کارایی یعنی دستیابی به بیشترین نتایج با کمترین منابع و از طرف دیگر انتظارات کارکنان نیز، احساس مالکیت، داشتن کار با معنی، صراحة و صداقت در کار، خودیابی و خود شکوفایی می‌باشد.

تواناسازی، مفهومی است که می‌تواند هم منافع سازمان را تأمین کند و هم احساس مالکیت و سرافرازی را در کارکنان ایجاد نماید و در واقع یک رابطه بردا- برد بین سازمان و کارکنان به وجود می‌آورد، چیزی که مناسب بسیاری از سازمان‌ها و کارکنان آنهاست.

تواناسازی، ظرفیت‌های بالقوه انسانی را شکوفا می‌سازد. کارکنان توانمند، مشاغل و زندگی کاری خود را هدفمندتر حس می‌کنند و خود درگیری آنها مستقیماً به بهسازی مستمر در سیستم‌ها و فرآیندهای کار تبدیل می‌شود. در سازمان توانمند، کارکنان با احساس هیجان، مالکیت و افتخار، بهترین ابداعات و افکار خود را پیاده می‌سازند و علاوه بر این، با احساس مسئولیت کار می‌کنند و منافع سازمان را بر منافع خود ترجیح می‌دهند.

بیان مسئله

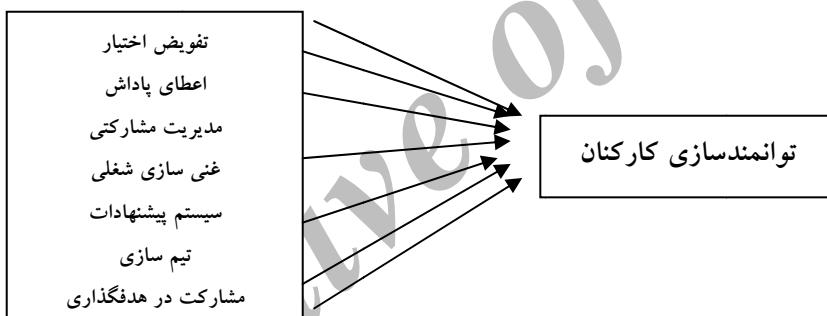
شالوده هر سازمانی را، کارکنان آن در قالب دانش، مهارت و انگیزه‌هایشان تشکیل می‌دهند. برخورداری از چنین ثروتی از آن جهت حائز اهمیت است که در دهه‌های آینده، منشأ اصلی برتری رقابتی در فناوری ریشه نخواهد داشت، بلکه تابع ابتکار عمل، خلاقیت، تعهد و توانمندی نیروی کار خواهد بود. سازمان‌ها به هنگام رویارویی با چالش‌های آینده، به منظور دستیابی به نرخ بهره وری بالا، چاره‌ای جز جلب حمایت، مشارکت و تعهد کارکنانشان نخواهند داشت. متأسفانه با وجود آنکه به اعتقاد اغلب صاحب نظران، نیروی انسانی مهم ترین عامل در بهره وری سازمان می‌باشد، بسیاری از سازمان‌ها نسبت به این امر بی توجه بوده و حیات خود را تنها در دستیابی به فناوری جدید و یا منابع مالی بیشتر جستجو می‌کنند.

موفقیت شرکت‌هایی چون هیولت پاکارد، بوئینگ، جنرال الکتریک و کرایسلر، نشان می‌دهد که برنامه‌های توانمندسازی، نقش مهمی در بهره وری نیروی انسانی این سازمان‌ها ایفا کرده است. سازمان‌های مختلف، برنامه‌های متفاوتی را برای توانمند سازی کارکنانشان به اجرا در آورده اند؛ اما از آنجایی که موفقیت هر برنامه تاحدود زیادی به شرایط، مقتضیات و اجرای صحیح آنها بستگی دارد؛ بنابراین لازم است که سازمان‌های ما نیز با توجه به شرایط و مقتضیات خود، ساز و کارهای مناسب در جهت پرورش نیروی انسانی توانمند را شناسایی و کلیه امکانات خود را برای آن بسیج نمایند. این تحقیق بر آن است تا با طرح سوال‌هایی راه کارهای مناسب، برای پرورش نیروی انسانی توانمند را ارایه نمایند. ما برای انجام این تحقیق با چند تن از مدیران جامعه آماری مصاحبه‌ای انجام دادیم که مشخص شده در بعضی از واحدهای سازمان مورد مطالعه، تناسب شغل و شاغل وجود ندارد و مثال دیگری هم می‌توان نام برد که در سازمان مورد مطالعه، تفویض اختیار خیلی کم وجود دارد و یا وجود ندارد. سیستم پیشنهادها نیز در اکثر سازمان‌ها، مانند: سازمان

مورد مطالعه ما، به صورت یک شعار وجود دارد، که در اکثر موارد خود مدیر یا ریس این پیشنهادها را بررسی نمی‌کنند و این کار را به منشی خود می‌سپارند که او هم در انجام این کار گزینشی عمل می‌کند.

چارچوب نظری تحقیق

متغیرهای تفویض اختیار، پاداش مبتنی بر عملکرد، غنی سازی شغلی، مدیریت مشارکتی، سیستم پیشنهادها، تیم‌های کاری و مشارکت در هدفگذاری، متغیرهای مستقل این تحقیق هستند، که در این تحقیق تأثیر این متغیرها بر متغیر وابسته توانمندسازی، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

اهمیت و ضرورت تحقیق

با توجه به اثبات کارآمدی سیستم‌های متمرکز، متورم و سنتی در جهان امروز و درک صحیح دولت از این موضوع، در سال‌های اخیر، سیاست دولت مبتنی بر کوچک سازی بدنه سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی، کاهش تصدی گری دولت و خصوصی سازی بوده است و در این راستا نیز قدم‌هایی برداشته شده که از جمله آن می‌توان به برونو سپاری بسیاری از فعالیت‌ها و ایجاد شرکت‌های خصوصی برای انجام بخش‌هایی از وظایف محوله اشاره کرد. نظر به اینکه هدف اصلی از این اقدامات، افزایش کارایی و اثربخشی سازمان‌های مربوطه و استفاده بهینه از منابع

محدود کشور می باشد، در این حرکت همواره باید هدف اصلی به عنوان یک چشم انداز مورد نظر باشد. با وجود اینکه نشانههایی از مشتب بودن این اقدامات در همین مدت کوتاه چندین ساله مشاهده می شود و بسیاری از فرآیندها شفافتر از گذشته به نظر می آیند؛ اما آنچنانکه انتظار می رود، اثرات شگرفی که شایسته چنین تغییراتی است، مشاهده نمی گردد. از یک سو بهره وری شرکت‌های خصوصی ایجاد شده و ساختار باقی مانده در شرکت‌های دولتی به طور چشمگیری تغییر نکرده است و از طرفی در تعدادی شرکت‌های ایجاد شده، شاخص‌های رضایتمندی شغلی و تعلق سازمانی سیر نزولی داشته اند و از آنجایی که در ساختار دولتی باقیمانده نیز، احتمال جداشدن بخش‌های دیگر از فعالیت شرکت را می دهن، احساس عدم امنیت شغلی قابل مشاهده است.

با درک ضرورت حیاتی کوچک سازی بدن دولت و حرکت به سوی خصوصی سازی و اعتقاد به بازگشت ناپذیر بودن این حرکت، باید دید که چگونه می توان هم به اهداف بهره وری، سودمند شدن فعالیت‌های اقتصادی شرکت‌ها و بالا رفتن توان رقابتی آنها رسید و از طرفی دیگر کیفیت زندگی کارکنان را ارتقا داد؛ مشارکت داوطلبانه آنها را در کار بهبود بخشدید، رضایتمندی آنها را افزایش داد و موجب کاهش تضادهای موجود بین کارکنان و سازمان شد.

یکی از مفاهیم جالب و جدید که می تواند ما را به این هدف رهنمون سازد، مفهوم توانمندسازی کارکنان است. این مقوله بیان می کند که چگونه در یک فرآیند فراگیر و به نسبت طولانی، با در نظر گرفتن اصولی که توضیح داده خواهد شد، می توان به سازمانی دست یافت که در عین برخورداری از بهره وری بالا، قابلیت پویایی و انعطاف‌پذیری؛ کارکنان آن سازمان را متعلق به خود بدانند و با شور و اشتیاق و احساس مباهات و سربلندی کار کنند. هر کس به طور مستمر چیزی یاد می گیرد و مهارت‌های خود را افزایش می دهد. کارکنان نه تنها در برابر کار خود

مسئولیت دارند، بلکه نسبت به کل سازمان احساس مسئولیت می‌کنند.

پیشینه توامندسازی

تا قبل از آن که اصطلاح توامندسازی در مدیریت رایج گردد، در رشته‌های علوم سیاسی و علوم اجتماعی، نظریه فمینیستی در قالب کمک‌های اعطایی به کشورهای جهان سوم مورد استفاده قرار می‌گرفت. نویسنده‌گان این رشته‌ها، اصطلاح توامندسازی را به معنای «فراهم آوردن منابع و ابزار لازم برای افراد به گونه‌ای که برای آنها قابل رؤیت بوده و از آنها در جهت مصالح خود استفاده کنند» به کار گرفته‌اند (نیگل^۱: ۱۹۹۵؛ هاردمی^۲ و همکاران، ۱۹۹۸: ۱۵۵).

در مدیریت، سابقه استفاده از اصطلاح توامند سازی به دموکراسی صنعتی و دخیل نمودن کارکنان در تصمیم‌گیری‌های سازمان تحت عنوانین مختلف تیم سازی، مشارکت و مدیریت کیفیت جامع بر می‌گردد. آخرین تغییراتی که در این مورد شکل گرفت، توامند سازی کارکنان نامیده شد. از آن پس، صاحب‌نظران علوم سازمانی از سه رویکرد مختلف به بحث پیرامون آن پرداختند (هاردمی^۳ و همکاران، ۱۹۹۸: ۴۵۲-۴۵۱).

الف) رویکرد ارتباطی

از این دیدگاه، توامندسازی فرآیندی است که از طریق آن یک رهبر یا یک مدیر، سعی در تقسیم قدرت خود در بین زیر دستانش دارد (کانگر^۴؛ کانگو^۵، ۱۹۹۸: ۴۷۱)، به عنوان مثال؛ بار دو بیک بلاک و پیترز، توامند سازی را فرآیند تقسیم قدرت در بین افراد سازمان تعریف کرده‌اند (هورنکول^۶ و همکاران، ۱۹۹۵: ۳۷۵).

¹-Nigel

²-Hardy

³-Conger

⁴-Kanungo

⁵-Horrenkol

به باور اسکوئل^۱ و همکارانش توانمند سازی عبارت است از اعطای اختیارات بیشتر به کارکنان، برای اتخاذ تصمیمات لازم بدون آنکه در ابتدا به تأیید مقامات بالاتر برسد (اسکوئل و همکاران، ۱۹۹۳: ۲۱۳).

در همین راستا، هاراری بیان می دارد که توانمندسازی، ابزاری است برای باز گذاشتن دست کارکنان به گونه ای که آنها بتوانند برای انجام آنچه که فکر می کنند «بهترین است» بدون ترس از وتو شدن آن توسط رؤسای آنها، از آزادی عمل لازم برخوردار گردند (کورکوندا^۲ و همکاران، ۱۹۹۳: ۳۳).

ب) رویکرد انگیزشی

به نظر صاحبنظران، رویکرد توانمند سازی، ریشه در تمایلات انگیزشی افراد دارد. هر راهبردی که منجر به افزایش حق تعیین فعالیتهای کاری (خود تصمیم گیری) و کفایت نفس کارکنان گردد، توانمندی آنها را در پی خواهد داشت. بر عکس، هر راهبردی که منجر به تضعیف دو انگیزه فوق گردد، باعث تقویت احساس بی قدرتی در آنها شده و عدم توانمندی را در پی خواهد داشت. به اعتقاد کانگر و کاننگو، توانمند سازی عبارت است از فرآیند تقویت شایستگی افراد سازمان، از طریق شناسایی و تعیین شرایطی که باعث احساس بی قدرتی در آنها شده و تلاش در جهت رفع آنها، با کمک اقدامات رسمی و هم با بهره گیری از فنون غیر رسمی تهیه و تدارک اطلاعاتی که به کفایت آنها در سازمان کمک کند (کانگر و کاننگو، ۱۹۹۸: ۴۷۴).

ج) رویکرد شناختی (مدل مبنا برای این تحقیق):

نظریه پردازان این رویکرد که در رأس آنها توماس^۳ و ولتهووس^۴ قرار دارند،

1-Schoell
2- Kourkonda

3- Thomas
4- Velthouse

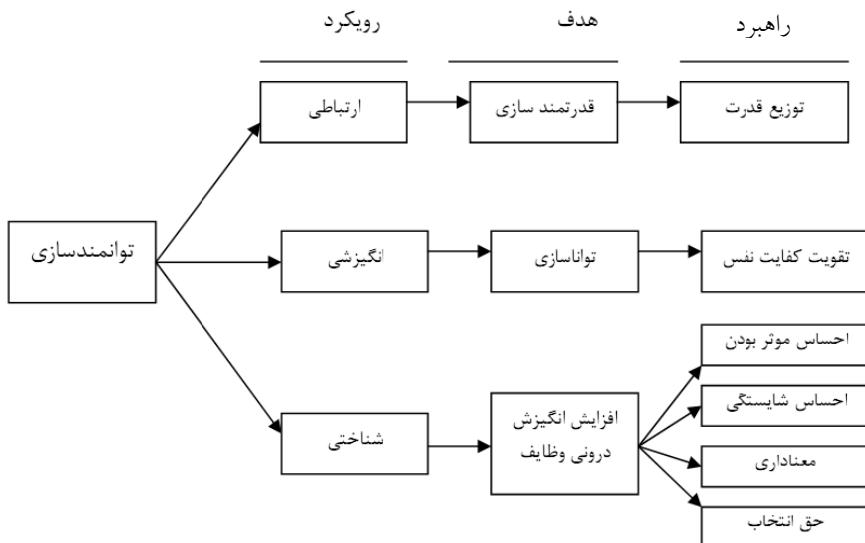
معتقدند که توانمندسازی، موضوعی چند وجهی است و نمی‌توان صرفاً بر پایه یک مفهوم خاص به بررسی آن پرداخت؛ از همین رو، توانمند سازی را به عنوان فرآیند انگیزش درونی و ظایف محوله به کارکنان تعریف نموده اند که در یک مجموعه از ویژگی‌های شناختی زیر متجلی می‌گردد.

۱ - مؤثر بودن: وظیفه‌ای دارای ویژگی مؤثر بودن است که از سوی فرد به عنوان منشأ اثر، در جهت دستیابی به اهداف وظیفه‌ای تلقی گردد. به عبارت دیگر، فرد باید به این باور برسد که با انجام وظایف شغلی اش، می‌تواند نقش مهمی در جهت تحقق اهداف تعیین شده داشته باشد.

۲ - شایستگی: شایستگی یا کفايت نفس عبارت است از: باور فرد نسبت به قابلیت‌هایش، برای انجام موقفیت‌آمیز وظایف محوله. اگر وظیفه به گونه‌ای باشد که فرد بتواند با مهارت، فعالیت‌های وظیفه‌اش را به انجام رساند، بر احساس او از کفايت خود تأثیری مثبت بر جای خواهد گذاشت.

۳ - معناداری: این شناخت اشاره به ارزش یک هدف کاری بر مبنای ایده‌آل‌ها و استانداردهای فرد دارد. اگر فرد وظیفه‌ای را که انجام می‌دهد «با ارزش» تلقی کند، آن دارای ویژگی معناداری است.

۴ - حق انتخاب: این وظیفه اشاره به آزادی عمل شاغل، در تعیین فعالیت‌های لازم برای انجام وظایف شغلی دارد (توماس و ولتهوس، ۱۹۹۰: ۶۷۷؛ اسپریتزر^۱، ۱۹۹۵: ۱۴۴۳؛ راینر^۲، ۱۹۹۳: ۶۸۰).

شکل ۱ : رویکردهای توانمند سازی(همان منبع)

راهبردهای توانمندسازی کارکنان

در واقع راهبردهای متنوع و متعددی برای توانمندسازی کارکنان به کار گرفته شده است که هر کدام از این راهبردها، بر جنبه‌هایی از متغیرها و ابعاد توانمندسازی کارکنان تأکید داردند. در مدل زیر این راهبردها و میزان تأثیرشان بر ابعاد توانمند سازی کارکنان آمده است:

جدول ۱: تأثیر راهبردهای توانمند سازی، بر ابعاد توانمند سازی، از دیدگاه رایزن

ردیف	راهبرد	احساس مؤثر بودن	احساس شایستگی	معناداری	حق انتخاب
۱	رهبری کاریزماتیک		*	*	*
۲	رهبری تحولی	*	*		
۳	تفویض اختیار				
۴	تصمیم گیری مشارکتی				

ادامه جدول ۱: تأثیر راهبردهای توانمند سازی بر ابعاد توانمند سازی، از دیدگاه رایزن

*		*		تشویق به خود مدیریتی	۵
*	*		*	غنى سازی شغلی	۶
*	*		*	ایجاد تیم‌های کاری خود گردن	۷
			*	ایجاد وظایف با بازخور درونی	۸
*				کاهش رسیمت	۹
*	*		*	ایجاد یک فرهنگ حمایتی در سازمان	۱۰
			*	تشویق به هدف گذاری	۱۱
		*		آموزش و کارآموزی کارکنان	۱۲
*		*		سیستم‌های پاداش	۱۳

شکل ۲: راهبردهای توانمند سازی کارکنان (رایزن، ۱۹۹۳: ۹۸۳)

هدف تحقیق

۱- شناخت راههای توانمند سازی کارکنان و میزان تأثیر هر یک بر ابعاد توانمند سازی؛

۲- ارایه پیشنهادها و راهکار برای ارتقای سطح توانمندی کارکنان دانشگاه سیستان و بلوچستان با استفاده از یافته‌های تحقیق.

فرضیه‌های تحقیق

فرضیه ۱: تقویض روشن و بدون ابهام اختیارات، به کارکنان موجبات توانمندسازی آنها را فراهم می‌آورد.

فرضیه ۲: پاداش مبتنی بر عملکرد افراد، به تقویت فرآیند توانمندسازی کمک می‌کند.

فرضیه ۳: غنى سازی شغلی، موجبات به فعلیت رسیدن ظرفیت‌ها و توانایی‌های بالقوه افراد را فراهم می‌آورد.

فرضیه ۴: مدیریت مشارکتی، فرآیند توانمندسازی را تسهیل می‌کند.

فرضیه فرعی ۱-۴: برقراری سیستم پیشنهادها، گامی مؤثر در جهت اجرای فرآیند

توانمند سازی به شمار می‌آید.

فرضیه فرعی ۲-۴: تشکیل تیم کاری می‌تواند نقش مؤثری در فرآیند توانمند سازی کارکنان ایفا کند.

فرضیه فرعی ۳-۴: مشارکت کارکنان در هدفگذاری، به نهادینه شدن فرآیند توانمند سازی کمک می‌کند.

متغیرهای تحقیق

متغیرهای تحقیق عبارت اند از:

الف) متغیر وابسته: توانمندسازی؛

ب) متغیرهای مستقل: تفویض اختیار، پاداش مبتنی بر عملکرد، غنی‌سازی شغلی، مدیریت مشارکتی، سیستم پیشنهادها، تیم‌های کاری و مشارکت در هدف گذاری.

کیفر^۱ (۱۹۸۴) روی توانمندسازی کارکنان، در یکی از مطالعات تجربی کارکرده است که تواناسازی کارکنان را به عنوان یک فرآیند بررسی می‌کند، او توانمندسازی را در زمرة فرآیند توسعه‌ای قرار داد که شامل ۴ مرحله است: ورود، پیشرفت، یکی سازی، تعهد.

به زعم یوگبورو^۲ توانمندسازی باعث می‌شود که اعتماد به نفس کارکنان سازمان، افزایش یافته و در شرایطی می‌تواند منجر به خلاقیت و نوآوری از جانب آنها گردد (یوگبورو، ۲۰۰۶: ۲۳۷).

مرحله ورود به برانگیختن به وسیله تجربه مشارکتی به بعضی از رویدادها یا شرایطی که خود یا خانواده را تهدید می‌کند اشاره می‌کند که کیفر، از آن به عنوان یک عمل محرك نام می‌برد.

در مرحله پیشرفت، سه جنبه مهم وجود دارد که اهمیت تداوم فرآیند توامندسازی را متذکر می‌شود، یک ارتباط نظارتی، حمایت ارتباط‌ها برابر با یک سازمان مشارکتی، توسعه درک انتقادی بیشتر از روابط سیاسی و اجتماعی.

سومین مرحله تمرکز روی توسعه، یک رشد بالقوه آگاهی است. تعهدگام نهایی است؛ یکی از آنچه که شرکا صلاحیت مشارکتی جدید را برای گسترش فضای زندگی‌شان تقاضا دارند (کیفر، ۱۹۸۴: ۳۵-۹). به گفته والرستین^۱ (۱۹۹۲) توامندسازی یک تعامل اجتماعی است که مشارکت افراد، سازمان‌ها و جوامع را به سوی اهداف افزایش می‌دهد؛ واپایش افراد و جامعه را افزایش می‌دهد؛ اثر سیاسی را افزایش می‌دهد؛ کیفیت زندگی جامعه را افزایش می‌دهد و عدالت اجتماعی را بهبود می‌بخشد (لرد^۲ و هاتچیسون^۳: ۱۹۹۳: ۵-۲) و همچنین لوتابنر^۴ و همچنین چن^۵ اعتقاد دارند که توامندسازی، موجب افزایش انگیزش کارکنان خواهد شد (چن: ۲۰۰۸؛ لوتابنر، ۱۹۹۸: ۴۵).

وایت مور^۶ (۱۹۸۸) توامندسازی را فرآیندی می‌داند که با تغییر اجتماعی و فردی، روی تجربه افراد تأثیر می‌گذارد و آنها را برای مؤثر عمل کردن در سازمان‌ها و مؤسسه‌ها توانا می‌کند (وایت مور، ۱۹۸۸: ۵۱).

در جایی دیگر توامندسازی به فرآیند پرورش روانی و مهارت‌های منابع انسانی، برای به کارگیری کارآمد و اثربخش آنها در محیط سازمانی اطلاق می‌شود (وایر^۷ و ماسون^۸: ۱۹۹۹: ۴۱).

۱- wallerstein

۲- Lord

۳- Huthison

۴- Luthans

۵- Chen

۶- Whitmore

۷- Wyer

۸- Mason

به عقیده هیرست^۱ و همکاران، با تسهیل توانمندسازی، سازمانها می‌توانند فاصله بین رهبران و کارکنان را کوتاه کنند که این کار با کاهش قوانین و رویه‌ها امکان پذیر است (هیرست و همکاران، ۲۰۰۸).

توانمندسازی، مستقل کردن افراد برای چطور تصمیم‌گرفتن افراد، در فعالیت‌های روزانه‌شان می‌باشد (کارلس، ۲۰۰۴؛ هاس، ۲۰۱۰).

تفویض اختیار: فرآیندی است که مدیران به زیر دستان خود، حق اتخاذ تصمیم‌ها و انجام اقدام‌های لازم در یک حوزه مشخص را می‌دهند (هلریگل^۲ و اسلوکوم^۳، ۱۹۹۶: ۷۶).

کفایت نفس: عبارت است از باور فرد، نسبت به اینکه می‌تواند نسبت به انجام یک وظیفه خاص با موفقیت عمل نماید (اسچرمرهورن^۴ و همکاران، ۱۹۹۸: ۳۳۱).

احساس اکتسابی عجز: حالت شناختی ضعف و درماندگی است که در آن فرد با وجود برخورداری از مهارت‌ها و توانایی‌های لازم، تصور می‌کند که در انجام وظایف محوله با شکست مواجه خواهد شد؛ زیرا آن را به شکست‌هایش در گذشته ارتباط می‌دهد (کامپل^۵ و مارتینکو^۶، ۱۹۹۸: ۱۷۳).

مدیریت مشارکتی: نوعی مدیریت است که تأکید بر دموکراسی صنعتی، مشارکت فعالانه کارکنان در اداره یک سازمان و اهمیت ارتباطات انسانی در محیط کار دارد (استات^۷، ۱۹۹۱: ۱۰۸).

تیم: تعداد اندکی از کارکنان هستند که از سوی سازمان توانمند شده اند، تا برخی یا تمامی اهدافشان را تعیین کنند و در زمینه دستیابی به این اهداف اتخاذ تصمیم

۱- Hirset

2- Hellriegel

3- Slocum

4- Schermerhorn

5- Campbell

6- Martinko

7- statt

بنمایند و اقدام‌های لازم برای دستیابی به آنها را تشخیص و به طور فردی و دو جانبه، در برابر نتایجی که کسب کرده اند پاسخگو باشند.

غنى سازى شغلی: تغيير محتواي شغل، برای پربار و چالشى ساختن وظايف مورد نياز و انجام آن شغل به منظور افزایش بهره وري.

عملکرد: عبارت است از ميزان موقعيت کاري افراد، بعد از تلاشی که انجام داده اند. **تيم‌های خود گردن:** تيم‌های هستند که قادر به اتخاذ تصميم در زمينه برنامه ريزی، انجام و ارزیابی کارهای روزمره شان می باشند(هليگل و اسلوکوم، ۱۹۹۶: ۷۷۱-۷۶۵).

سيستم پيشنهادها: عبارت است از ايجاد فضا و امكاناتي در سازمان که كليه کارکنان بتوانند نظرها، ايدها و پيشنهادهای خود را در زمينه حل مشكلها و نارساييهای و ايجاد بهبود مستمر در فعالیت‌های سازمان، به مدیریت ارایه داده و مدیریت پس از بررسی مواردی که قابل اجرا تشخیص دهد، به اجرا می گذارد.

روش تحقیق

تحقیق حاضر، تحقیقی میدانی است که در چارچوب آن، با بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای بهویژه مقالات و کتب لاتین، ادبیات تحقیق تدوین و مباحث نظری مرتبط با موضوع تنظیم شده است. تحقیق حاضر از نظر هدف، از نوع کاربردی و از نظر روش جمع آوری اطلاعات، آزمون فرضیه‌ها و نتیجه گیری از نوع توصیفی - پیمایشی می باشد. جامعه آماری تحقیق تعداد ۲۰۴ نفر از کارکنان دانشگاه سیستان و بلوچستان با تحصیلات دیپلم، فوق دیپلم، لیسانس و فوق لیسانس و ۹۱ مدیر با تحصیلات دکتری می باشد. ابزار جمع آوری داده‌ها، پرسشنامه می باشد.

پرسشنامه فوق، به منظور جمع آوری داده‌های آماری موردنیاز در بين اعضای نمونه آماری(کارکنان و مدیران) توزیع شد که حدود ۷۵ درصد از پرسشنامه‌های

توزیع شده در بین کارکنان؛ یعنی ۴۷ پرسشنامه، و ۸۰ درصد از پرسشنامه‌های توزیع شده در بین مدیران؛ یعنی ۴۰ پرسشنامه جمع آوری شد (اطلاعات کلی مربوط به این پرسشنامه در نمودارهای زیر نمایش داده شده است). داده‌های استخراج شده نیز با بهره‌گیری از نرم افزار آماری، در قالب روش‌های مختلف آماری، طبقه‌بندی و تجزیه و تحلیل شدند و با استفاده از روش‌های آماری زیر، به تحلیل داده‌ها پرداخته می‌شود:

- آزمون دو جمله‌ای؛
- آزمون فریدمن؛
- آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون.

قلمر و تحقیق

قلمر و موضوعی تحقیق، مباحث مربوط به نظریه‌های مدیریت، رفتار سازمانی، مدیریت منابع و روان‌شناسی سازمان‌ها می‌باشد. قلمرو مکانی تحقیق دانشگاه سیستان و بلوچستان است. زمان تحقیق از مهر ۱۳۸۷ تا خرداد ۱۳۸۸ می‌باشد.

جامعه آماری

جامعه آماری در این تحقیق ۹۱ مدیر که شامل مدیر گروه، معاون آموزشی، معاون پژوهشی، ریاست دانشکده و ۲۰۴ کارمند، که شامل کارکنان رسمی و قراردادی، بدون در نظر گرفتن کارکنان روزمزد می‌باشد.

نمونه و تعیین روش حجم نمونه

حجم نمونه متناسب برای افراد جامعه از فرمول زیر به دست می‌آید:

$$n = \frac{NZ_{\frac{\alpha}{2}}^2 p(1-p)}{\sum^2 (N-1)\varepsilon + Z_{\frac{\alpha}{2}}^2 P(1-P)}$$

چون در این تحقیق توانمندسازی کارکنان، هم از نظر مدیران و هم از نظر کارکنان بررسی شده؛ بنابراین ما دو نمونه‌گیری یکی برای مدیران و دیگری برای کارکنان انجام داده ایم:

نمونه گیری برای کارکنان

$$n = \frac{204(1/96)^2(0/5)(0/5)}{(0/1)^2(203) + (1/96)^2(0/5)(0/5)} = 65$$

$$N = 204$$

$$1-\alpha = 95\%$$

$$(Z)_{\frac{\alpha}{2}} = (0.25) = + - 1/96$$

نمونه گیری برای مدیران

$$n = \frac{91(1/96)^2(0/5)(0/5)}{(0/1)^2(90) + (1/96)^2(0/5)(0/5)} = 47$$

$$1-\alpha = 95\% \quad N=91$$

$$(Z)_{\frac{\alpha}{2}}(0/025) = + - 1/96$$

روش نمونه گیری

برای نمونه گیری از جامعه آماری، از روش نمونه گیری گروهی^۱ استفاده شده است. در این روش برای بیشتر کردن شباهت نمونه و جامعه، افزایش دقت نمونه برداری، برای برآوردهای پارامترهای جامعه و دخالت دادن ویژگی‌های جامعه در نمونه، جامعه به گروههای متجلانس تقسیم؛ در گروههای متجلانس تعداد نمونه نسبت به هر گروه مشخص شده و سپس با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی ساده یا منظم، تعداد عناصر مورد نیاز از هر گروه انتخاب خواهند شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

پس از جمع‌آوری و ویرایش پرسشنامه‌ها، داده‌های تلخیص شده با استفاده از نرم افزار spss و با آزمون فریدمن و آزمون دو جمله‌ای و آزمون رتبه علامت دار

ویلکاکسون در سطح معنادار ۹۵ درصد، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. خلاصه نتایج آزمون‌ها در جدول زیر آمده است:

جدول ۲: نتایج بهدست آمده از تجزیه و تحلیل داده‌ها (آزمون دو جمله‌ای)

در سطح موجود و مطلوب کارکنان و مدیران

ردیف	عنوان فرضیه	سطح موجود	سطح مطلوب
۱	تفویض بدون ابهام اختیارات به کارکنان موجبات توانمندسازی آنها را فراهم می‌آورد.	تأیید	رد H_0
۲	پاداش مبتنی بر عملکرد به تقویت فرآیند توانمندسازی کمک می‌کند.	تأیید	رد H_0
۳	غنى سازی شغلی موجبات به فعلیت رسیدن ظرفیت‌ها و توانایی‌های بالقوه افراد را فراهم می‌آورد.	تأیید	رد H_0
۴	مدیریت مشارکتی فرآیند توانمندسازی را تسهیل می‌کند.	تأیید	رد H_0
۵	برقراری سیستم پیشنهادها، گامی مؤثر در جهت اجرای فرآیند توانمندسازی در سطح سازمان به شمار می‌آید.	تأیید	رد H_0
۶	تشکیل تیم کاری می‌تواند نقش مؤثری در فرآیند توانمندسازی کارکنان ایفا کندا.	تأیید	رد H_0
۷	مشارکت در هدفگذاری به نهادینه شدن فرآیند توانمندسازی کمک می‌کند.	تأیید	رد H_0

همان طور که در جدول مشاهده شده است، کلیه فرضیه‌ها در سطح موجود چه برای کارکنان و چه برای مدیران پذیرفته نشد؛ در حالی که این فرضیه‌ها همگی در سطح مطلوب پذیرفته می‌شود.

با توجه به جدول بالا، مشاهده می‌شود که یک شکافی بین وضع موجود و وضع مطلوب وجود دارد که این شکاف با آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون مشخص می‌شود.

در این بخش، نتایج حاصل از کاربرد آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون برای فرضیه‌های مختلف، مورد بررسی واقع می‌شود. هدف آن است که با بهره‌گیری از آزمون فوق مشخص شود، در چه زمینه‌هایی کارکنان احساس مشکل نموده و بر این باورند که بین وضع موجود و مطلوب در آن زمینه شکاف وجود دارد. بدین منظور به بررسی وضع مطلوب در ارتباط با فرضیه‌های مختلف پرداخته می‌شود.

نتایج حاصل از آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون بیانگر آن بود که در زمینه تأثیر تفویض اختیار، پاداش مبتنی بر عملکرد، غنی سازی شغلی، مدیریت مشارکتی، سیستم پیشنهادها، تشکیل تیم‌های کاری، مشارکت در هدفگذاری بر ابعاد توانمند سازی، تفاوت معناداری بین وضع موجود و مطلوب وجود دارد. بر طبق این نتایج، سطح معنادار آزمون (0.001)، کمتر از سطح خطای پذیرفته شده (0.05) بود. این بدان مفهوم است که از نظر مدیران، کارکنان در این زمینه‌ها احساس مشکل می‌کنند.

جدول ۳:نتایج بدست آمده از تجزیه و تحلیل دادهها(آزمون ویلکاکسون)
در سطح موجود و مطلوب از نظر مدیران در مورد توانمندسازی کارکنان

سطح معناداری	Z مقدار تقریبی	مجموع رتبه ها	میانگین رتبه ها	تعداد	رتبه ها	فرضیه ها
فرضیه ۱	-۶/۱۶۴	-	-	-	رتبه های منفی	
		۸۱۴	۲۲	۳۷	رتبه های مثبت	
		۶	۲	۳	رتبه های صفر	
		۰	۰	۴۰	جمع	
فرضیه ۲	-۶/۱۶۴	-	-	-	رتبه های منفی	
		۸۱۰	۲۲/۵	۳۶	رتبه های مثبت	
		۱۰	۲/۵	۴	رتبه های صفر	
		۰	۰	۴۰	جمع	
فرضیه ۳	-۶/۱۶۴	-	-	-	رتبه های منفی	
		۸۱۷	۲۱/۵	۳۸	رتبه های مثبت	
		۳	۱/۵	۲	رتبه های صفر	
		۰	۰	۴۰	جمع	
فرضیه ۴	-۶/۱۶۴	-	-	-	رتبه های منفی	
		۸۱۷	۲۱/۵	۳۸	رتبه های مثبت	
		۳	۱/۵	۲	رتبه های صفر	
		۰	۰	۴۰	جمع	
فرضیه ۱-۴	-۶/۱۶۴	-	-	-	رتبه های منفی	
		۸۱۹	۲۱	۳۹	رتبه های مثبت	
		۱	۱	۱	رتبه های صفر	
		۰	۰	۴۰	جمع	
فرضیه ۲-۴	-۶/۱۶۴	-	-	-	رتبه های منفی	
		۸۱۴	۲۲	۳۷	رتبه های مثبت	
		۶	۲	۳	رتبه های صفر	
		۰	۰	۴۰	جمع	
فرضیه ۳-۴	-۶/۱۶۴	-	-	-	رتبه های منفی	
		۸۱۰	۲۲/۵	۳۶	رتبه های مثبت	
		۱۰	۲/۵	۴	رتبه های صفر	
		۰	۰	۴۰	جمع	

- رتبه‌های منفی، بیانگر کسانی است که بر این باورند؛ وضع موجود بهتر از وضع مطلوب است.

- رتبه‌های مثبت، بیانگر کسانی است که بر این باورند وضع موجود بدتر از وضع مطلوب است.

- رتبه‌های صفر، بیانگر کسانی است که برای وضع موجود و مطلوب، تفاوتی قابل نیستند.

نتایج حاصل از آزمون رتبه علامت دار ویلاکسون بیانگر آن بود که در زمینه تأثیر تفویض اختیار، پاداش مبتنی بر عملکرد، غنی سازی شغلی، مدیریت مشارکتی، سیستم پیشنهادها، تشکیل تیم‌های کاری، مشارکت در هدفگذاری بر ابعاد توانمند سازی، تفاوت معناداری بین وضع موجود و مطلوب وجود دارد. بر طبق این نتایج، سطح معنادار آزمون ($100/00$) کمتر از سطح خطای پذیرفته شده ($0/05$) بود. این بدان مفهوم است که از نظر کارکنان، آنها در این زمینه‌ها احساس مشکل می‌کنند.

جدول ۴: نتایج بدست آمده از تجزیه و تحلیل داده‌ها (آزمون ویلکاکسون)
در سطح موجود و مطلوب از نظرکارکنان در مورد توانمندسازی کارکنان

فرضیه‌ها	رتبه‌ها	تعداد	میانگین رتبه‌ها	مجموع رتبه‌ها	Z	مقدار معناداری	سطح معناداری
فرضیه ۱	رتبه‌های منفی	-	-	-	-۶/۷۰۸	/.۰۰۰۱	/.۰۰۰۱
	رتبه‌های مشبت	۴۴	۲۵/۵	۱۱۲۲			
	رتبه‌های صفر	۳	۲	۶			
	جمع	۴۷					
فرضیه ۲	رتبه‌های منفی	-	-	-	-۶/۷۰۸	/.۰۰۰۱	/.۰۰۰۱
	رتبه‌های مشبت	۴۵	۲۵	۱۱۲۵			
	رتبه‌های صفر	۲	۱/۰	۳			
	جمع	۴۷					
فرضیه ۳	رتبه‌های منفی	-	-	-	-۶/۷۰۸	/.۰۰۰۱	/.۰۰۰۱
	رتبه‌های مشبت	۴۶	۲۴/۵	۱۱۲۷			
	رتبه‌های صفر	۱	۱	۱			
	جمع	۴۷					
فرضیه ۴	رتبه‌های منفی	-	-	-	-۶/۷۰۸	/.۰۰۰۱	/.۰۰۰۱
	رتبه‌های مشبت	۴۵	۲۵	۱۱۲۵			
	رتبه‌های صفر	۲	۱/۰	۳			
	جمع	۴۷					
فرضیه ۱-۴	رتبه‌های منفی	-	-	-	-۶/۷۰۸	/.۰۰۰۱	/.۰۰۰۱
	رتبه‌های مشبت	۴۵	۲۵	۱۱۲۵			
	رتبه‌های صفر	۲	۱/۰	۳			
	جمع	۴۷					
فرضیه ۲-۴	رتبه‌های منفی	-	-	-	-۶/۷۰۸	/.۰۰۰۱	/.۰۰۰۱
	رتبه‌های مشبت	۴۶	۲۴/۵	۱۱۲۷			
	رتبه‌های صفر	۱	۱	۱			
	جمع	۴۷					
فرضیه ۳-۴	رتبه‌های منفی	-	-	-	-۶/۷۰۸	/.۰۰۰۱	/.۰۰۰۱
	رتبه‌های مشبت	۴۶	۲۴/۵	۱۱۲۷			
	رتبه‌های صفر	۱	۱	۱			
	جمع	۴۷					

نتیجه گیری از فرضیه ۱: فرضیه اول که در سطح موجود تأثیر تفویض اختیار روی ابعاد توانمند سازی بود؛ چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان مورد تأیید قرار نگرفت؛ ولی همین فرضیه در سطح مطلوب هم برای مدیران و هم برای کارکنان مورد تأیید قرار گرفت و با آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون، مشخص شد که شکاف زیادی چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان بین سطح موجود و سطح مطلوب وجود دارد؛ به عبارتی کارکنان فکر می‌کنند که تفویض اختیار مهر تأییدی است در شایستگی آنها، در انجام کار و دیگر اینکه بر کفایت نفس آنها نسبت به قابلیتها و توانایی هایشان در انجام وظایف محوله خواهد افزود.

نتیجه گیری از فرضیه ۲: فرضیه دوم که به بررسی رابطه پاداش مبتنی بر عملکرد و توانمندسازی می‌پردازد. این فرضیه چه از نظر کارکنان و چه از نظر مدیران، در سطح موجود پذیرفته نشد، ولی همین فرضیه در سطح مطلوب هم برای مدیران و هم برای کارکنان پذیرفته شد. این پاداشی است که به عملکرد افراد تعلق می‌گیرد، احتمال تکرار رفتاری که منجر به پاداش شده را درآینده افزایش می‌دهد؛ به علاوه موافقیت افراد در انجام وظایف محوله (عملکرد) باعث افزایش کفایت نفس آنها نسبت به توانایی هایشان و نسبت به انجام وظایف بعدی خواهد شد (احساس شایستگی).

نتیجه گیری از فرضیه ۳: فرضیه سوم که در سطح موجود تأثیر غنی سازی شغلی روی ابعاد توانمند سازی بود؛ چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان مورد تأیید قرار نگرفت؛ ولی همین فرضیه در سطح مطلوب هم برای مدیران و هم برای کارکنان مورد تأیید قرار گرفت و با آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون، مشخص شد که شکاف زیادی چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان، بین سطح موجود و سطح مطلوب وجود دارد. برخلاف مشاغل روتین که به جهت ماهیت تکراری وظایف، توانایی های افراد را تحلیل می‌برند، در مشاغل غنی شده کارکنان فرصت

می‌یابند تا به انجام کارهایی که مستلزم مهارت‌های مختلف است، بپردازند و با بهره‌گیری از بازخور و فضای آزادی عمل به وجود آمده، روز به روز توانایی‌هایشان را بهبود بخشیده و از خود در انجام کارها ابتکار و خلاقیت نشان دهند.

نتیجه گیری از فرضیه ۴: فرضیه چهارم که در سطح موجود تأثیر مدیریت مشارکتی، روی ابعاد توانمند سازی بود؛ چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان مورد تأیید قرار نگرفت؛ ولی همین فرضیه در سطح مطلوب هم برای مدیران و هم برای کارکنان مورد تأیید قرار گرفت و با آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون، مشخص شد که شکاف زیادی چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان، بین سطح موجود و سطح مطلوب وجود دارد. مدیران خودکامه، یا تمایلی به توانمند سازی زیر دستانشان ندارند و یا اینکه فکر می‌کنند آنها قابلیت این مهم را ندارند.

نتیجه گیری از فرضیه ۱-۴: فرضیه ۱-۴ که در سطح موجود تأثیر سیستم پیشنهادها روی ابعاد توانمند سازی بود؛ چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان مورد تأیید قرار نگرفت؛ ولی همین فرضیه در سطح مطلوب هم برای مدیران و هم برای کارکنان، مورد تأیید قرار گرفت و با آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون مشخص شد که شکاف زیادی چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان بین سطح موجود و سطح مطلوب وجود دارد، در این فرضیه از سیستم پیشنهادها، به عنوان اولین گام مؤثر در جهت اجرای فرآیند توانمندسازی سخن به میان می‌آید. همان طور که عنوان شد، توانمندسازی کارکنان، بدون مدیریت مشارکتی بسیار مشکل و حتی غیر ممکن است؛ بنابراین انتظار می‌رود استقرار سیستم پیشنهادها که جزء مراحل اولیه مشارکت کارکنان به شمار می‌آید، تلاشی مؤثر در جهت توانمندسازی کارکنان باشد.

نتیجه گیری از فرضیه ۲-۴: فرضیه ۲-۴ که در سطح موجود تأثیر تشکیل تیم‌های کاری، روی ابعاد توانمندسازی بود؛ چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان مورد

نتیجه گیری از فرضیه ۳-۴: فرضیه ۳-۴ که در سطح موجود تأثیر مشارکت در هدف گذاری کارکنان روی ابعاد توانمندسازی بود؛ چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان مورد تأیید قرار نگرفت؛ ولی همین فرضیه در سطح مطلوب هم برای مدیران و هم برای کارکنان مورد تأیید قرار گرفت و با آزمون رتبه علامت دار ویلکاکسون مشخص شد که شکاف زیادی چه از نظر مدیران و چه از نظر کارکنان بین سطح موجود و سطح مطلوب وجود دارد. در عصر حاضر به جهت افزایش بلوغ کارکنان، مشارکت آنها در مواردی امکان پذیر شده که پیش از آن در حیطه اختیارات مدیران سازمان بوده و به طور معمول اثرگذاری آنها برکل سازمان بیشتر است.

نتیجه گیری و پیشنهادها

تحقیق حاضر شامل ۴ فرضیه اصلی و ۳ فرضیه فرعی، مربوط به قضیه چهارم بود که در آنها تأثیر نقش متغیرهای مستقل (راه‌های توانمند سازی) بر ابعاد چهارگانه توانمند سازی مورد سنجش قرار گرفته بود. همانگونه که تشریح شد؛ نتایج به دست آمده از نقش‌های ذکر شده، در تمامی فرضیه‌های اصلی در سطح مطلوب، مورد تأیید قرار گرفته است.

از سوی دیگر، ابعاد چهارگانه فوق، دارای اهمیت یکسان در فرآیند توانمند سازی نیستند. نتایجی که در این زمینه به دست آمد، نشان داد که به اعتقاد کارکنان احساس مؤثر بودن نسبت به سایر ابعاد از اهمیت بیشتری برخوردار است. با توجه به آنکه از بین متغیرهای مستقل، تأثیر مدیریت مشارکتی بر این بعد بیش از سایر متغیرهای است؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مدیریت مشارکتی به عنوان تسهیل کننده فرآیند توانمند سازی مهم ترین گام به شمار می‌آید. توانمند سازی کارکنان در صورتی تحقق خواهد یافت که مدیریت مشارکتی با تفویض اختیار همراه گردیده و عملکرد افراد در هر مرحله به وسیله پاداش مبتنی بر عملکرد تقویت گردد. البته، فرآیند توانمندسازی، فرآیندی تدریجی و گام به گام بوده و به همین دلیل برنامه‌های توانمند سازی سازمان باید با غنی سازی شغلی آغاز گردد. در این سطح باید به کارکنان در چارچوب وظایفشان اختیارات لازم واگذار گردیده و در صورت ارایه عملکرد موفقیت‌آمیز، پاداش دریافت دارند. پس از غنی سازی شغلی، استقرار سیستم پیشنهادها، از اهمیت زیادی برخوردار است. در سیستم پیشنهادها، باید به افراد فراتر از حیطه وظایف، اجازه مشارکت (ارایه پیشنهاد) در امور مربوط به واحد سازمانی شان نیز داده شود و در صورت ارایه پیشنهادهای مفید به تناسب از پاداش لازم برخوردار گرددند. پس از آنکه کارکنان به جهت مشارکت در امور تا حدودی از بلوغ فکری و مهارت‌های لازم برخوردار شدند؛ به تدریج به آنها اجازه اتخاذ تصمیم و برنامه ریزی در مسایل مربوطه را بدهنند. به منظور تشویق به کار گروهی و ارتقای عملکرد تیمی، پاداش‌ها باید از جهت گیری فردی به سمت عملکرد گروهی، تغییر یابند. در نهایت باید مشارکت کارکنان نه تنها در تصمیم گیری بلکه در هدف‌گذاری نیز امکان پذیر گردد.

منابع

منابع انگلیسی

- Hirst, G., Budhwar, P., Cooper, B.K., West, M., Long, C., Xu, C.Y. and Shipton, H. (2008), “Cross-cultural variations in climate for autonomy, stress and organizational productivity relationships: a comparison of Chinese and UK manufacturing organizations”, Journal of International Business Studies, Vol. 39, pp. 1343-58.
- Ugboro,I.(2006), Organizational Commitment, Job Redesign, Employee Empowerment and Intent to Quit Among Survivors of Restructuring and Downsizing, Institute of Behavioral and Applied Management. All rights reserved.pp232-257.
- Whitmore, E. (1988),Participation, empowerment and welfare, Canadian Review of Social policy, Vol. 22 PP 51-60.
- Hellriegel don and Slocum.jr john W.(1996), “Management”.(south-western college publishing, USA,),p:761.
- Schermerhorn ,jr john R,Hunt james G and Obsorn N.(1998), “Basic Organizational Behavior”,(john Wiley and Sons,INC,USA),P:331.
- Campbell Constance R and Martinko Markj.(1998) ,”An Integrative Attributional Perspective of Empowerment and Learned Helplessness :a Multimethod Field Study”, journal of management ,vol:24,No:2,p:173.
- Statt David A. (1991),”The Dictionary of Management”.(Routledge,New Yourk.):p.108.
- Spritzer Gretchaen M.(1996),"Social Characteristics of Psychological Empowerment",Academy of Management journal ,Vo.39,No.2.
- Thomas Kenneth W and Velthouse Betty A. (1990),Cognitive Elements of Empowerment:an Interpretive Model of Intrinsic Task Motivation",Academy of Management Review,Vol.15,No.4.
- Robbins Stephen P.(1993),"Organizational Behavior", (Prentice Hall,USA).
- Kourkonda Appa Rao,Waston john G and Rajkumar T.M. (1999),"Beyound Teams and Empowerment:A Counterpoint to Two Common Percepts in TQM",Advance Management journal,Winter,Vol.64,Issue 1.
- Schoell William F,Desler Gary and Reinecke John A ,”Introduction to Business,” (Allyn and Bacon,USA).
- Conger jay A and Kanungo Rabindra N.(1998), The Empowerment process:Integrating Theory and Practice, Academy of Management Review , ,vol.13,No.3.
- Horrenkol Boy c,Judson G.Thomas and Heffner Judith A. (1999), Defining and Measuring Employee Empowerment, journal of Applied Behavioral

Science,spe,vol.35,Issue 3.

- John Lord and Peggy Hutchison.(1993),The Process of Empowerment ,Published in Canadian Journal of Community Mental Health, Pages 5-22.
- luthans,fred.(1998),organizational Behavior,new york,Mc Grew hill/united states of emerica.
- Keiffer, C. (1984),Citizen Empowerment:A developmental persepective Prevention in Human Service,3-(16),9-35.
- Nigel Nichelson.(1995),"The Blackwell Encyclopedia Dictionary of Organizational Behavior;,(Black well Business.USA).
- Hardy Cynthia & Leiba-Osolivan Sharon.(1998),The Power Behind Empowerment:Implication for Research and Practice,Human Relations,Vol:51,No:4 .
- Wyer petet and Mason jane.(1999), "Empowerment is small business: participation and Empowerment "case study: An International journal;Vol:7 Issue:7.
- Haas, M.R. (2010), "The double-edged swords of autonomy and external knowledge: analyzing team effectiveness in a multinational organization", The Academy of Management team effectiveness in a multinational organization", The Academy of Management Journal, Vol. 53, pp. 989-1008.
- Carless, S.A. (2004), "Does psychological empowerment mediate the relationship between psychological climate and job satisfaction?", Journal of Business and Psychology , Vol. 18, pp. 405-25.
- Chen, H.F. and Chen, Y.C. (2008), "The impact of work redesign and psychological empowerment on organizational commitment in a changing environment: an example from Taiwan's state-owned enterprises", International Public Management Association for Human Resources, Vol. 37, pp. 279-302.